

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ ἐξαγωγῆς βδελλῶν.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Σκοπὸν ἔχοντες νὰ περιορίσωμεν τὴν μεγάλην ἐξαγωγὴν τῶν βδελλῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ νὰ μὴν ἐξαίτληθῇ ἡ κατὰ τὴν δυσπόριστον μέχρι τέλους ἐν τῶν ἀναγκαιότερων τῆς θεραπευτικῆς μέσων.

Νομίζοντες ὅτι ἡ ἐλευθέρα καὶ ἀπεριόριστος ἀπὸ τὸν τυχόντα, καὶ μὴ στα ἀπὸ ἐταιρείας ἐπὶ τούτῳ σχηματισθείσας, ἐξαγωγὴ τῶν ζωφίων τούτων δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ταχέως τὴν ὑπερτίμησίν των.

Ἀποφεύγοντες ἀφ' ἑτέρου τὴν χρῆσιν ἀπαγορευτικῶν μέτρων τῆς γενικῆς ἐξαγωγῆς, διὰ νὰ μὴν ἀφαιρέσωμεν ἐκ μιᾶς ἀπὸ τὸ ἐμπόριον ἐν ἀντικείμενον, τοῦ ὁποίου ἡ μέτριά διαχειρίσις δύναται νὰ παρέξῃ ὄφελος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, πόρον εἰς τοὺς ἀγρευτάς, καὶ μέσον ἐπωφελεστάτης ἀνταλλαγῆς μετὰ τὰ λοιπὰ κράτη· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

§. 1.

Ἡ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν χρῆσιν ἀλιεῖα εἶναι εἰς τὸν καθένα ἀπολύτως ἐλευθερά καὶ ἐντὸς τῶν λιμνῶν, αἵτινες πλησιάζουν εἰς τοὺς λιμένας, τῶν ὁποίων ἡ ἐξαγωγή παρεχωρήθη ἀποκλειστικῶς εἰς τινὰ δι' ἐνοικίαςσεως.

§. 2.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγῆς βδελλῶν ἀπὸ λιμένας, αἱ ὁποῖαι γειτνιάζουν εἰς διαφόρους λιμένας τοῦ Βασιλείου, θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπράσιαν καὶ παραχωρηθῇ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα· ἡ διαίρεσις τῶν λιμνῶν κατὰ λιμένας θέλει προσδιορισθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἡ ὅποια θέλει διατάττει τὴν δημοπράσιαν καὶ καθυποβάλλει εἰς ἐγκρίσιν ἡμῶν τὰ περιέχοντα τὰς συμφωνίας ἐγγράφα.

§. 3.

Ἡ ἐνοικίασις τοῦ δικαιώματος τούτου γίνεται πρὸς τὸ παρὸν διὰ δύο μόνον ἔτη.

§. 4.

Υποχρεοῦται ὁ ἐνοικιαστής ν' ἀναδεχθῇ τὴν προμήθειαν τῶν εἰς τὰ δημόσια καὶ δημοτικά νοσοκομεῖα ἀναγκαιῶν βδελλῶν εἰς προσδιορισμένην παρὰ τοῦ ἱατροῦ τοῦ Νομοῦ ποσότητα ἐπὶ τιμῇ μὴ ὑπερβαίνουσῃ τὰ δύο λεπτὰ τὴν μίαν εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν χρεωστεῖ νὰ τὰς πωλῇ καὶ εἰς ὅλους, εἰς καιρὸν ἐκτακτοῦ ἐπιδημίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἤθελον χρειαζέσθαι παρὰ τὸ σῶνθος.

§. 5.

Αἱ παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐξαγόμεναι βδέλλαι εἶναι ἐλευθεραὶ παντὸς τελωνιακοῦ δικαιώματος.

§. 6.

Ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἐξαγωγὴ βδελλῶν θεωρου

μένη ὡς λαθρεμπόριον ὡςάκις δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος ὁ ἐξαγὼν ἔμπορος μὲ ἐπίσημον ἐγγράφον, ἢ ἀντίγραφον ἐπισήμως ἐπικυρωμένον, διὰ τοῦ ὁποίου ν' ἀναγνωρίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐνοικίαςτῆς τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγωγῆς.

§. 7.

Ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ βδελλῶν ὑπόκειται εἰς τὰ περὶ λαθρεμπορίου διατεταγμένα. Ἡ συλληφθεῖσα ποσότης βδελλῶν εἶναι πρὸς ὄφελος τοῦ ἀνακαλύπτοντος.

§. 8.

Ὅσακις μετακομίζονται ἀπὸ τινὰ τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου βδέλλαι προσδιορισμέναι εἰς τὴν ἐσωτερικὴν χρῆσιν, δίδεται παρακαταθήκη ἢ ἀξιοχρεῶς ἐγγυητῆς εἰς τὸ τελωνεῖον, ὅθεν ἐπιβιβάζεται, ἐπὶ τῷ ὅτι αἱ μετακομίζόμεναι βδέλλαι θέλουν διεθροῦνθαι εἰς λιμένα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου· συγχρόνως εἰσποιεῖται τὸ τελωνεῖον τοῦ πρὸς ὃν ἀπέρχεται τὸ πλοῖον λιμένος, ἐπιμελεία καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τόσῳ περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ πλοίου, ὥσῳ καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ συνεγγισματικοῦ μεγέθους τῶν ἐπιβιβασθέντων ἀπὸ τὸν λιμένα δοχείων με βδέλλας.

§. 9.

Ὅσακις ἀνταχυρῆθῃ, ὅτι αἱ ἐπιβιβασθεῖσαι εἰς τὸν δέινα λιμένα βδέλλαι δὲν διεθροῦνθησαν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον των, μήτε εἰς κανένα τῶν λοιπῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου, ἢ εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ λιμένος τῆς ἀναγωγῆς τοῦ πλοίου δοθεῖσα ἐγγύησις δημεύεται πρὸς ὄφελος τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῶν λιμνῶν, ὅπου ἡλιεύθησαν αἱ βδέλλαι, ἐξαίρουμένων τῶν ἐκτάκτων περιπτώσεων τῆς ἀνάγκης.

§. 10.

Ἡ δοθεισομένη ἐγγύησις κατὰ τὸν παρ. 3 θέλει ἀναβαίνει εἰς τὸ ὅκταπλοῦν τῆς ἀξίας τῶν βδελλῶν, ἐκτιμωμένων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ὅθεν ἀπεβιβάσθησαν διὰ μετακόμισιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

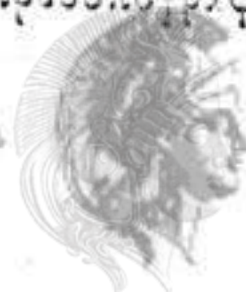
§. 11.

Παρακαταθήκη ἢ ἐγγύησις εἶναι περιττὴ, ὅταν αἱ μελλούσαι νὰ μετακομισθῶν εἰς τι μέρος τοῦ Βασιλείου βδέλλαι δὲν ὑπερβαίνουν τὰς πεντακοσίας, ὅταν ὁ φορτωτὴς αὐτὰς πλοίαρχος, ἂν ᾖναι ἰθαγενὴς ἀποκαταστημένος, ὑποχρεωθῇ ν' ἀποδείξῃ μετὰ ταῦτα, ὅτι τὰς ἀπεβίβασε τῶντι ἐντὸς τοῦ Κράτους· εἰδὲ καὶ εἶναι ξένος, ὅταν παρουσιάσῃ ἱατρικὴν διάταξιν ἐπιθεωρημένην ἀπὸ τὴν Αρχὴν τοῦ λιμένος πρὸς τὸν ὁποῖον θέλει γίνεαι ἡ ἐξαγωγὴ.

§. 12.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δρόσος Μανσόλας παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ, το ὅς ἡμέ-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 8.

1836.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Μαρτίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα. 1) περί διορισμού Γραμματέως του Επαρχου Ἀργυνίου. — 2) περί τῆς μεταθέσεως τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου εἰς τὴν πόλιν Τσίμοβαν. — 3) περί ἐξαγωγῆς βδελλῶν. — 4) περί συνθέσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου. — 5) περί κλητῆρων τῶν ταχυδρομείων. — 6) περί τῶν εἰσδημάτων τῶν δήμων. — 7) περί ἰατρικῆς θεραπείας τῶν χωροφυλάκων. — Διορισμοί.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμοῦ Γραμματέως τοῦ Επαρχου Ἀργυνίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 10 Δεκεμβρ. Π. Ε. ἀναφορᾷ τῆς Γραμματείας τῶν Ἑσωτερικῶν διορίζομεν τὸν Κ. Ι. Δαμηράλη Γραμματέα τοῦ Επαρχου Ἀργυνίου ἀντὶ τοῦ Κ. Θ. Παλαμά παραιτηθέντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Φεβρουαρ. 1836.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί μεταθέσεως τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου εἰς τὴν πόλιν Τσίμοβαν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Γραμματείας τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπὸ 19 Δεκεμβρ. 1835 ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ἡ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου μετατίθεται ἀπὸ τὴν πόλιν Οἰτύλον εἰς Τσίμοβαν.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὰ περὶ τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Φεβρουαρ. 1836.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΙΔΗΣ.

δίων τῶν πόλεων, εἰς δημοσίους δενδροφυτείας καὶ εἰς κατασκευὴν ὁδῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου. (8 Μαρτ.) 1836.

Ο Θ Ω Ν.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἱατρικῆς θεραπείας τῶν Χωροφυλάκων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου 1836 περὶ τῆς ἱατρικῆς θεραπείας τῶν χωροφυλάκων, καὶ ὡς συνέπειαν τοῦ διατάγματος ἀπὸ 7 (19) Δεκεμβρ. 1834 καὶ τῆς ἀποφάσεως ἀπὸ 25 Νοεμβρ. (7 Δεκεμβρ.) 1835 ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ὅλοι ὅσοι ἐπαγγέλλονται ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τὴν ἱατρικὴν, τὴν χειρουργικὴν, τὴν ὀδοντοϊατρικὴν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν θεραπείαν, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ θεραπεύωσι τοὺς χωροφύλακας ἀπὸ τὸν ἐνωμοτάρχην καὶ κάτω χωρὶς τινα πληρωμὴν, ὅταν ἀσθενήσωσιν εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν μισθωτοὶ τῆς Κυβερνήσεως ἱατροὶ καὶ χειρουργοί. Τὸ αὐτὸ χρέος ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς κτηνοϊατροὺς διὰ τοὺς ἵππους αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸ ἑμμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου. (8 Μαρτ.) 1836.

Ο Θ Ω Ν.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ.

Διὰ Β. ἀποφάσεων 29 Νοεμβρ. (11 Δεκεμβρ.) Π. Ε. διωρίσθησαν

Ὁ Κ. Σ. Πέλληκας μετετέθη ἀπὸ τὰ ἐν Ναυπλίῳ Δικαστήρια εἰς τὰ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ.

Γ. Σαλωνίτης καὶ Ι. Γιαταγάνος διωρίσθησαν κλητῆρες εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Μεσολογγίου διὰ νὰ ἐνεργοῦν παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Καλλιδρόμης· καὶ ὁ Κ. Χ. Ράπτιακῆς διὰ νὰ ἐνεργῇ παρὰ τῷ τῆς Βονιτζῆς.

Κωνστ. Χ. Τζανου, κλητὴρ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ἀθηνῶν, ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀγαθ. Μιλτιάδης διωρίσθη δικηγόρος παρὰ τῷ ἐν Λαμίας Πρωτοδικεῖῳ.

Γερ. Πανᾶς διωρίσθη δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ δικαστηρίοις.

Ν. Θωμᾶς κλητὴρ παρὰ τῷ πρωτοδ. Σύρου.

Σ. Κώστα Πάνου κλητὴρ παρὰ τῷ πρωτοδ. Πατρῶν.

Ι. Στέριος κλητὴρ παρὰ τῷ πρωτοδ. Χαλκίδος, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Ι. Φίλη.

Ν. Ποντικάκος καὶ Ν. Διναρᾶς πάρεδροι τοῦ εἰρηνοδικείου Γυθείου.

Κ. Ράμφορς δικηγόρος παρὰ τῷ πρωτοδ. Ἀθηνῶν.

Ἐμμ. Πατερὸς εἰρηνοδίκης Σπετσῶν ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Γ. Πάνου.

Ε. Σεργόπουλος δικηγόρος παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Γόρτυνος.

Ζ. Δ. Καμπάνης γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου Πάρου, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Ν. Α. Ψαράκη.

Μ. Ἰωαννίδης, δικηγόρος παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ναυπλίου, ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ δικηγορῇ καὶ παρὰ τῷ ἐκεῖ Ἐμποροδικεῖῳ.

Διὰ τῆς ἀπὸ 1 (13 Δεκεμβρίου) Τ. Ε. Β. ἀποφάσεως ὁ Κ. Κ. Παπαρόρηγόπουλος ἐπροβιάσθη εἰς βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως παρὰ τῇ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείᾳ, ἀντὶ τοῦ εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν μετατεθέντος Κ. Γράφ.

Διὰ τῆς ἀπὸ 4 (16) τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Β. ἀποφάσεως ἔγεινε δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ Κ. Δ. Ραζῆ, μέλους τοῦ ἐν Ἀθήναις Δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, καὶ ἐξεπράσθη εἰς αὐτὸν ἡ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του Βασιλικὴ εὐχαρίστησις· πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τοῦ Δικαστηρίου τούτου, διωρίσθησαν παρ' αὐτῷ Δικασταὶ ὁ Κ. Ν. Δρόσις μέχρι τοῦδε Ἐφέτης εἰς Τρίπολιν καὶ ὁ Κ. Ι. Τυπάλδος δικηγόρος ἐν Ἀθήναις.

Διὰ τῆς ἀπὸ 6 (18) τοῦ ἰδίου μηνὸς Β. ἀποφάσεως διωρίσθη εἰρηνοδίκης Λοιδωρικίου ὁ Κ. Σ. Κ. Πέρβελης μέχρι τοῦδε γραμματεὺς τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδικείου, ἀντὶ τοῦ ἀπολυθέντος τῆς ὑπηρεσίας Κ. Κόκλα.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 9 (21) τοῦ ἰδίου διωρίσθη ὁ Κ. Θ. Ἀνάγνου κλητὴρ τοῦ ἐν Πάτραις Πρωτοδικείου.

Διὰ τῆς ἀπὸ 9 (21) τοῦ αὐτοῦ διωρίσθη ὁ Κ. Χ. Θ. Σπηλιόπουλος παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Τριπόλεως.

Διὰ τῆς ἀπὸ 9 (21) τοῦ ἰδίου Β. ἀποφάσεως διωρίσθη πάρεδρος τοῦ ἐν Χαλκίδι πρωτοδικείου ὁ Κ. Στέρ. Παπᾶς, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Α. Νίκα.

Δι' ἐτέρας ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν διωρίσθησαν κλητῆρες εἰς μὲν τὸ ἐν Πύλῳ Πρωτοδικεῖον οἱ Κ. Ν. Γεωργόπουλος καὶ Γ. Χ. Ἰωάννου, εἰς δὲ τὸ ἐν Ναυπλίῳ ὁ Κ. Δ. Τιμαρκέτης.

τερου Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ αὐτό.

Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου. (2 Μαρτ.) 1836.

Ο Θ Ω Ν

ARMANSEPERT,
Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ,
ἐπιφορτισμένος τὴν ἐπιμέλειαν τῆς διεύθυνσεως
τῶν Οἰκονομικῶν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ συνθέσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηρήσαντες ὅτι ἡ διὰ τῶν δικηγόρων ἀναπλήρωσις τῶν Ἀρειοπαγιδῶν, ὡσάκις συνάμα κωλύονται τοῦ ἐνδὸς πλείονες, ἐπέφερε πολλὰς δυσκολίας καὶ προσκόμματα διὰ τὴν ὀλιγότητα τῶν δικηγόρων, καὶ θεωροῦντες ὅφ' ἑτέρου ὅτι κατὰ τὴν σημερινὴν ἔλλειψιν νομικῶν ἀνδρῶν ἢ εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον προσθήκη νέων τακτικῶν δικαστῶν εἶναι σχεδὸν ἀδύνατος, θελοντες νὰ ἐξομαλύνωμεν κατὰ τὸ δυνατόν τοιαύτας δυσχερείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Α. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ παρέδρων, ὅστις κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 Νόμου περιορίζετο εἰς ἓνα καὶ μόνον, ἐπεκτείνεται εἰς τρεῖς.

Β. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ δημοσιεύσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νομικοῦ ὁρισμοῦ.

Γ. Ὁ νομικὸς οὗτος ὁρισμὸς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου. (8 Μαρτίου) 1836.

Ο Θ Ω Ν

ARMANSEPERT,
Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Ἐπικρατείας.

Ι ΡΙΖΟΣ,
Διευδύνων προσωρ. τὴν ἐπὶ τῇ Δικαιοσύνῃ
Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ κλητῆρων τῶν ταχυδρομείων.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Τὰ γραφεῖα τῶν ταχυδρομείων τοῦ Κράτους δύναται νὰ πέμπωσιν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκάστου τα πρὸς αὐτὸν ἐπιγραφόμενα γράμματα, ἢ τοὺς φακέλους.

Ἐπὶ τούτῳ θέλουν διορίσαι τοὺς ἀναγκαζομένους κλητῆρας.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ κλητῆρες οὗτοι θέλουν ἐκλεχθῇ μεταξὺ ἐκείνων,

οἱ ὅποιοι ἠγωνίσθησαν τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἐφάνησαν τιμίας διαγωγῆς καὶ γνωρίζουν νὰ γράφουν καὶ ν' ἀναγινώσκουν.

Θέλουν δὲ δώσει οὗτοι ἐνώπιον τῶν ἀνηκουστῶν Ἀρχῶν τῶν ταχυδρομείων τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 3.

Δι' ἑκάστον γράμμα ἢ φακέλλον λαμβάνει ὁ κλητῆρ ἐκτὸς τῶν τεταγμένων ταχυδρομικῶν δικαιομάτων καὶ δέκα λεπτά.

Ἄρθρ. 4.

Αὐτὰ τὰ δέκα λεπτά θέλουν δίδεσθαι εἰς τὸν κλητῆρα χάριν ἀμοιβῆς τῶν κόπων του· οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἀντιμισθίᾳ δὲν δίδεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 5.

Ἐκάστος τῶν ἀνταποκρινομένων εἶναι ἐλεύθερος νὰ λαμβάνῃ ὁ ἴδιος τα γράμματά του ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον, ἢ νὰ τὰ λαμβάνῃ διὰ τοῦ κλητῆρος εἰς τὴν οἰκίαν του· εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν χρεωστῇ νὰ ἐκφράσῃ τὴν θέλησίν του εἰς τὸ ἀνήκον ταχυδρομεῖον, τὸ ὅποῖον ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ με' αὐτήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου (8 Μαρτ.) 1836.

Ο Θ Ω Ν

ARMANSEPERT,
Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν δήμων.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν σχεδίων τῶν πόλεων εἶναι γρῆος δημοτικῶν, θεωροῦντες περιπλέον, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐτι οὐδεὶς προσδιορισμένος πόρος διὰ τὰ γενόμενα ἀπο τοὺς δήμους εἰς ἐκτέλεσιν τούτων ἔξοδα·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἐκάστος πολίτης, ὅστις εἰς τὸ μέλλον θέλει οἰκοδομήσῃ νέαν οἰκίαν ἐντὸς τῶν πόλεων τοῦ Βασιλείου, ὀφείλει διὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν νὰ πληρώσῃ ἅπας δραχμὰς πέντε.

Ἄρθρ. 2.

Ὅσοι ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου 1835 ἤρχισαν οἰκοδομῆν τινα ἐντὸς τῆς καθέδρας ὀφείλουν ἐπίσης νὰ πληρώσουν τὸ εἰς τὸν §. 1 ὠρισμένον δικαίωμα.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ φόρος οὗτος ἀποτελεῖ μέρος τῶν εἰσοδημάτων τοῦ δήμου, ὅστις θέλει τὸν δαπανᾷ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν σχε-

